

2024-2025

1. číslo

Chaos teenagerů

ANKETY

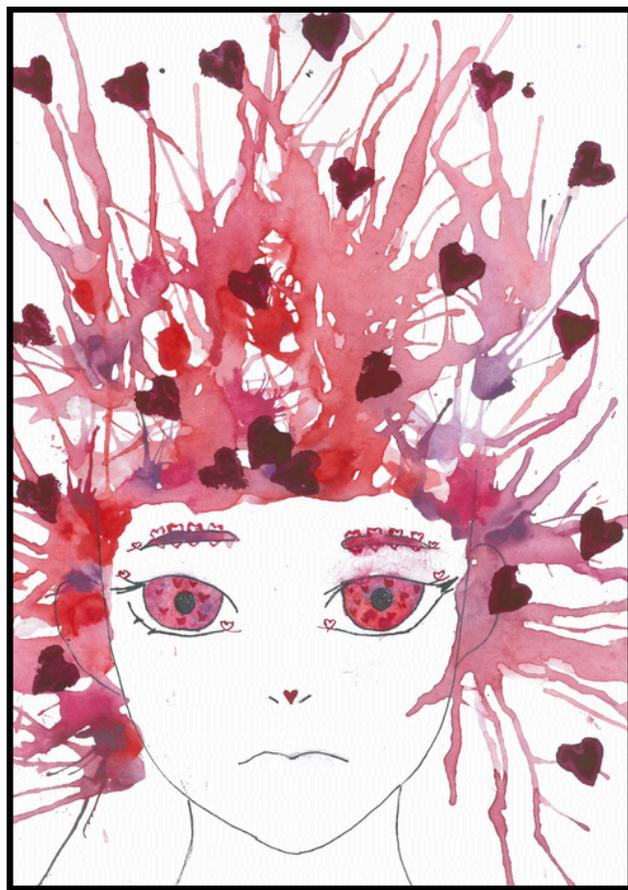
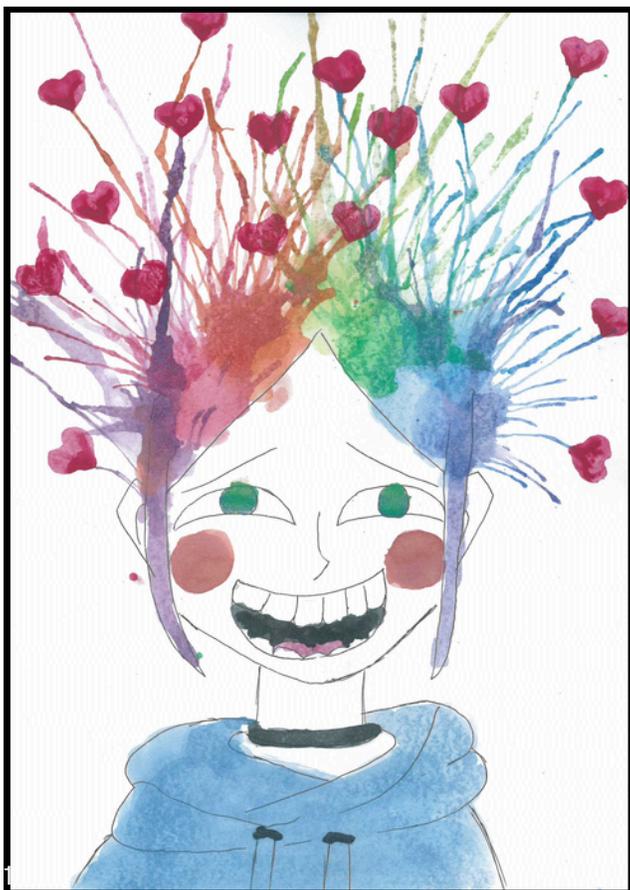
**Bláznivé
historiky**

Příběhy

**s domácími
mazlíčky**

OBSAH

- 2 **VÝROK TOHOTO ČÍSLA**
- 3-7 **ANKETA**
- **JAKÝM ZVÍŘETEM BYCHOM CHTĚLI BÝT**
- 8-10 **SKUEČNÉ PŘÍBĚHY**
- 11 **BLÁZNIVÉ PŘÍBĚHY**
- 12 **ANKETA**
- **JAK JSME NA TOM S PITÍM KÁVY**

Výrok téhoto čísla

Chaos teenagerů, časopis ZŠ B. Dvorského, má tradici dlouhou 20 let. Získal mnohá ocenění, např. nejlepší časopis MS kraje nebo 2. místo v ČR.

Časopis vzniká především v povinně volitelném předmětu Žurnalistika, přispět ale může kdokoli.

Všechny obrázky jsou dílem žáků ZŠ B. Dvorského, také texty jsou originálními díly většinou žáků.

Kontakt:
jan.goj@zsdvorskeho.eu

Ze skutečného rozhovoru učitelů:

Učitel 1:

Dnes jsem řešil, že jedna dívenka se kvůli něčemu rozplakala. Ano, děti jsou citlivé, křehké...

(s mírnou ironií v hlase) Zato my, učitelé, jsme jako skály. Taky to tak vnímáš?

Učitel 2:

Ano, to jistě. Akorát dneska odpoledne si už připadám jako poněkud puklá skála...

Většinu tohoto čísla jsme se rozhodli věnovat jednomu tématu – zvířátkům, našim domácím mazlíčkům.

V časopisu tak najdete příběhy se zvířaty, vymyšlené i skutečné, a taky anketu na téma kdybych mohl/a být zvířetem, tak jakým a proč. A právě tím začneme.

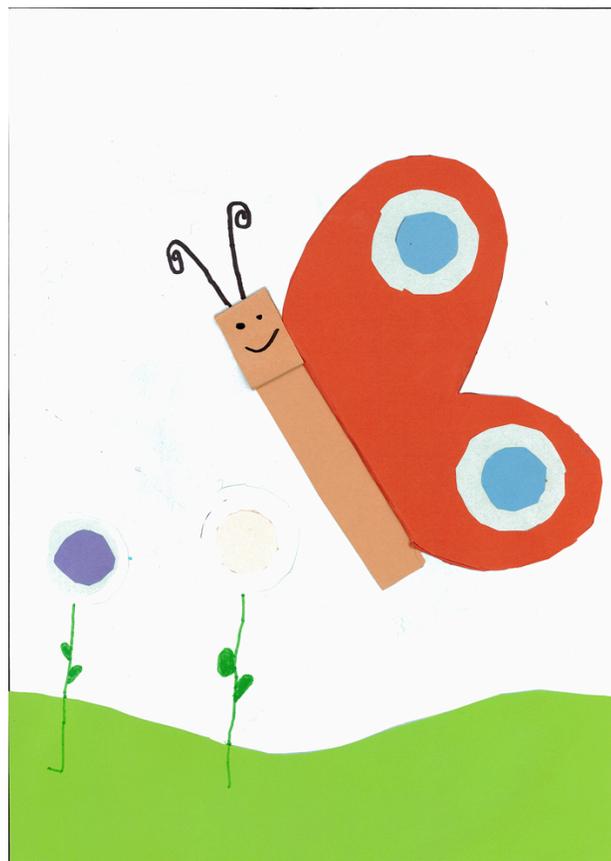
KLÁRA PĚČONKOVÁ, 8.B

ODMALIČKA JSEM CHTĚLA BYT MOTÝL, PROTOŽE UMÍ LÍTAT A JE STRAŠNĚ MOC KRÁSNÝ. MÁM TETOVÁNÍ MOTÝLA MEZI LOPATKAMI A NA RUCI MÁM TAK ČTYŘI MOTÝLY.

ADAM ŠVAŇA, 9.C

JAKO ZVÍŘE BYCH CHTĚL BÝT KOCOUR, PROTOŽE BYCH URČITĚ BYL TA CHÁPAVÁ KOČKA, KTERÉ BY SES MOHL/A SE VŠÍM SVĚŘIT A TAK ČI TAK BYCH TO ANI NEMOHL ROZKECAT DALŠÍMU ČLOVĚKU. A USÍNAL/A BYS S POCITEM, ŽE NĚKDO U TEBE JE, NĚKDO, KDO TĚ POCHOPÍ, TEDA POKUD TI BUDE ROZUMĚT ČESKY.

ANETA GAJDUŠKOVÁ, 8.B

KDYBYCH SI MOHLA VYBRAT, JAKÉ ZVÍŘE BYCH MOHLA BÝT, BYLA BYCH ŠNEK. TEN MÁ NA VŠECHNO VELMI HODNĚ ČASU A NEMUSÍ SE NIČÍM ZABÝVAT. NEGATIVNÍ VĚC U TÉTO MYŠLENKY JE TO, ŽE BYCH MOHLA BÝT BUĎ ZAŠLÁPNUTA, NEBO UNESENA MALÝM DÍTĚTEM. KDYŽ TO SHRNU, TAK PROSTĚ ŠNECI MAJÍ HODNĚ VOLNÉHO ČASU A JSOU BÝLOŽRAVÍ. NENÍ TO TAK, ŽE BYCH CHTĚLA BÝT ŠNEKEM KVŮLI STRAVĚ, ALE KVŮLI JEHO AKTIVITĚ.

NIKOLA PAVELKOVÁ, 9.B

KDYBYCH MOHLA BÝT ZVÍŘE, CHTĚLA BYCH BÝT ŽELVOU. JE TO ZCELA LOGICKÉ. ŽELVA NIC NEMUSÍ DĚLAT. JEN ŽERE, SPÍ, A KDYŽ CHCE, NĚKAM ODLEZE. SKORO NIC JI NEOHROZÍ, A KDYŽ UŽ NĚCO, SCHOVÁ SE DO SVÉHO KRUNÝŘE. JEŠTĚ UVAŽUJI NAD KOČKOU. ALE NE NAD NĚJAKOU VENKOVNÍ, ALE O KOČCE, KTEROU MÁ NĚKDO DOMA V BYTĚ. TAKOVÁ KOČKA DOSTÁVÁ PLNO LÁSKY I PŘESTO, ŽE JAK JI POHLADÍTE, ZROVNA KDYŽ NECHCE, POŠKRÁBE VÁS. KDYŽ CHCE, TAK SE MAZLÍ A JE JAKO ÚPLNÝ ANDÍLEK. ČLOVĚK KVŮLI NÍ NEUDĚLÁ NIC JINÉHO. NA VŠE ZAPOMENE NEBO MU TO KOČKA NEDOVOLÍ. PŘESTO VŠECHNO JI STÁLE VŠICHNI MILUJÍ. NAVÍC TAKOVÁ KOČKA DOMÁCÍ NEMUSÍ NIC DĚLAT. JEN SE POVALOVAT NEBO SI ZASE HRÁT, JAK SE JÍ ZLÍBÍ. ALE JEJÍ HLAVNÍ ÚKOL JE BÝT KRÁLOVNOU BYTU. MUSÍ BÝT UCTÍVÁNA, JAKO V OBDOBÍ STARÉHO EGYPTA.

KAREL POLEDNÍK, 9.C

**KDYBYCH BYL ZVÍŘE, TAK SLON. PROČ SLON?
SLONI MAJÍ DOBROU PAMĚŤ, A JÁ MÁM ZASE
PAMĚŤ NA NIC.**

**PANÍ UČITELKA RENATA HORÁKOVÁ
URČITĚ PSEM, PROTOŽE BYCH BYLA MAZLIČEK.**

ANDREJ JANCSIJ, 9.C

**CHTĚL BYCH BÝT PSEM, PROTOŽE MÁ VELICE
LEHKÝ ŽIVOT. RÁNO VSTANE, NAJÍ SE, IDE VEN A
POTOM SPÁT. PODLE MĚ TO JE KRÁSNY ŽIVOT.
NEMÁ ŽÁDNÉ STAROSTI.**

NATÁLIE MLÝNKOVÁ, 8.B

**OD MALIČKA JSEM CHTĚLA BÝT PES, ALE NE
TEN, CO POŘÁD LEŽÍ DOMA NA GAUČI, ALE TEN
POLICEJNÍ. VŽDYCKY JAKO MALÁ JSEM
ZKOUŠELA BĚHAT JAKO PES, ALE MOC MI TO
NEŠLO. JEDNOU JSEM V OSMI LETECH ŠLA DO
ŠKOLY SAMA A POTKALA JSEM POLICAITY A
ZEPTALA JSEM SE, JESTLI NEMŮŽU BÝT JEJICH
POLICEJNÍ PES, ALE ONI ŽE NE, TAK JSEM ŠLA
SMUTNĚ DÁL DO ŠKOLY.**

KRISTIÁN HORVÁTH, 8.B

**CHCI BÝT JAKO GEPARD, PROTOŽE BYCH BYL
RYCHLÝ JAKO BLESK. MOHL BYCH LOVIT ZVĚŘ, A
ANIŽ BYCH SE NAMÁHAL, KLIDNĚ BYCH MOHL
PROUTÍKAT CELÝ SVĚT. A NEZAPOMENU NA TO,
ŽE BYCH BYL KRASAVEC.**

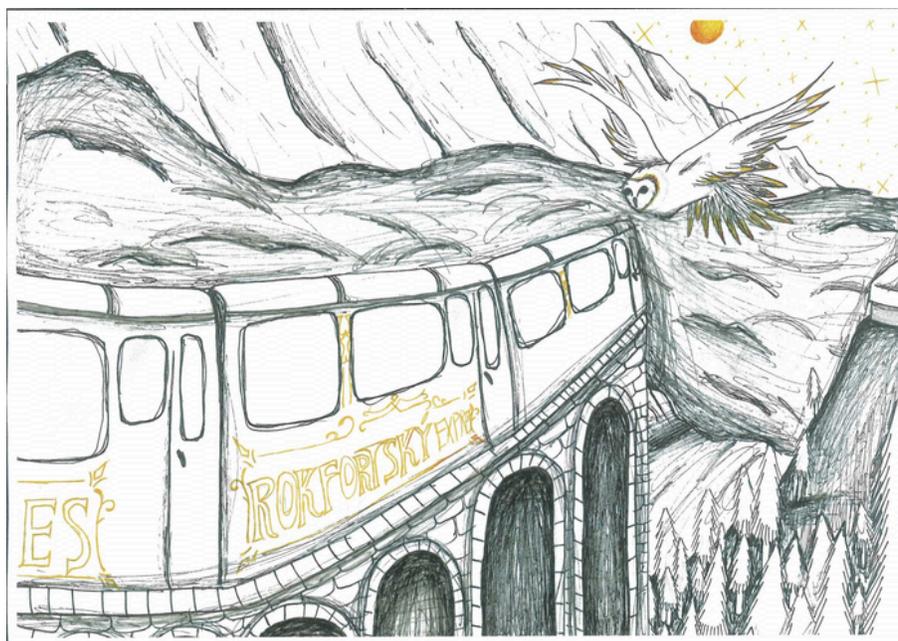
PAN UČITEL JAN GOJ

VŽDYCKY JSEM ZÁVIDĚL PTÁKŮM, ŽE MŮŽOU LÉTAT. JE V TOM ÚŽASNÁ SVOBODA. JEN SI TO PŘEDSTAVTE, ROZTÁHNETE KŘÍDLA A LETÍTE SI, KAM SE VÁM ZLÍBÍ. POZORUJETE SVĚT Z VÝŠKY, TŘEBA ZE STŘECH DOMŮ NEBO KORUN STROMŮ ... TAKŽE BÝT PTÁKEM, TO BY BYLO KRÁSNÉ.

A PAK MÁM JEŠTĚ DRUHOU MYŠLENKU, A SICE ŽE BYCH CHTĚL BÝT MÝM PSEM. VĚČNĚ SI LEŽET V POLŠTÁŘÍCH. I KDYŽ NA DRUHOU STRANU, KDYŽ O TOM TEĎ TAK PŘEMÝŠLÍM, TAK TO JE MOŽNÁ NUDA A TAKY STRES, KDY TEN PÁNÍČEK PŘIIDE Z PRÁCE ... TAKY BY MĚ ZAJÍMALO, NA CO TAKOVÝ PEJSEK POŘÁD MYSLÍ. JE CHYTRÝ, TEDY NA ZVÍŘÁTKO, TAKŽE NA NĚCO MYSLET MUSÍ.

VERONIKA NOHELOVÁ, 8.B

JÁ BYCH SI STRAŠNĚ PŘÁLA BÝT KOCOUR MÉ BLÍZKÉ KAMARÁDKY. BYLA BYCH UCTÍVÁNA. DO ŠKOLY BYCH NEMUSELA A OD SVÉ MAJITELKY BYCH DOSTALA TITUL PRINCE. VYHŘÍVALA BYCH SE NA SLUNÍČKU A KAMKOLI BYCH PŘIŠLA, BYLA BYCH STŘEDEM POZORNOSTI. ANI NAROZENINY BY MI NEUTEKLY (KAMARÁDKA KAŽDÝ ROK I PŘES PROTESTY SVÝCH RODIČŮ SLAVÍ NAROZENINY SVÝCH DOMÁCÍCH MILÁČKŮ). NO JEN SI TO PŘEDSTAVTE, TAK BEZSTAROSTNÝ A SLASTNÝ ŽIVOT BY SI PŘÁL SKORO KAŽDÝ.

Křeček v mrazáku

Nikola Pavelková, 9.B

Už před pár lety jsme měli křečka. Jmenoval se Kiko.

Měli jsme ho se sestrou v našem pokoji. Klec byla položená na komodě vedle mého stolu.

Kiko moc nechtěl chodit mimo klec. Vždycky když byl mimo klec, jen si někam lehl a spal, ale velmi ho bavilo lézt po kleci. Ta klec byla hodně vysoká.

Jenže jednoho dne se mu to stalo osudné.

Když mu byly asi dva roky, vylezl úplně nahoru. Jenže když tam byl zavěšený, dostal infarkt a spadnul úplně dolů. Pod ním ležela keramická miska na papání.

Když padal, spadl zády přímo na okraj té misky. Jeho vaz se zlomil. Byl to jeho konec.

Chtěli jsme ho pohřbít na zahradě vedle dalších křečků a papouška. Jenže byla zima a sníh. Tak jsme ho dočasně dali do mrazáku.

Jenže ouha, zapomněli jsme na něj. Byl tam do minulého léta. Vzpomněli jsme si jen díky tomu, že jsme si pořídili hada. Protože se moje máma bojí myši, kupujeme mražené myši. A čemu se podobá myš?

No přeci křečkovi! Díky tomu jsme mu dali řádný pohřeb vedle jeho druhů.

Strašlivé odhalení

aneb Zvířecí ostatky v mrazáku

Adam Švaňa, 9.C, Aneta Gajdušková, 8.B

Dnes v hodině žurnalistiky jsme se dozvěděli o morbidních příbězích stavěných podle skutečných událostí!!! Pachatelka bude s největší pravděpodobností zatčena pro podezření z týrání zvířat.

Obviněná se svévolně přiznala k vraždám šesti obětí. První z nich je papoušek Alex, který byl otráven výpary z hrnce, ale tím se dostáváme ke spolupachateli, který je k pachatelce nejbližší člověkem, o kterém nám zatím nebylo známo.

Druhou obětí se stal křeček Kiko, který hrál mrtvého, protože si myslel, že někdy spatří denní světlo a vyhodí ho ven...no...stal se trošičku opak, jelikož byla zima, tak ho pachatelka hodila do mrazáku, kde si odpykal necelé dva roky.

Pak máme další hned tři oběti, které nemají jména a ještě je čeká veřejná poprava hadem, který je našťastí ještě živ. A v neposlední řadě je poslední oběť pes Pavelka. Oběť byla z největší pravděpodobnosti otrávená ještě před smrtí...a pak umřel...konec..?

Málem utopené morče

Veronika Michálková a Natalie Mlýnková, 8.B

Byl pátek večer a Rozárka čekala děti.

A my jsme se s mamkou ráno probudily a šly jsme do kuchyně a viděly jsme, že Rozárka má tři děti.

Zkoušely jsme jednomu z morčat dát jídlo, ale morče jménem Lucka nejedla. Tak jsme šly do koupelny a moje mamka napustila kýbl plný vody. A dala nad ten kýbl morče, které se jmenovalo Lucka. Po asi pěti minutách se to morče záhadným způsobem probudilo a ožilo a asi po dvou týdnech jsme Lucku prodaly a měly jsme za ní asi 245 Kč a dál už jsme ji potom neviděly. Takže ahoj, čau, papa, díky za pozornost.

Křeček Spider-manem

Aneta Gajdušková, 8.B

Před pár měsíci jsme zjistili neočekávanou novinu. Moje křečice Berry se proměnila ve spider-mana. Víím, musí to znít zvláště, ale je to tak. A jak se to vlastně stalo? Tak já vám to povím.

Jednoho krásného podvečera jsem uslyšela nějaké podivné zvuky u Berry v kleci. Šla jsem se podívat a Berry nikde. Byla jsem vyděšená. Tak trošku jsem si myslela, že Berry mohla dostat nějaký záchvat a zemřít, ale nevěřila jsem tomu.

Najednou jsem uslyšela pískání křečka pod lednicí. Podívala jsem se tam a koho tam asi vidím, moji křečici, jak tam ožirá nohu lednice. Pomalu mi začalo docházet, jak se tam asi dostala. Takže stopro musela vyskočit z klece buď na magnetku na lednici a spadnout, anebo na stoleček, co byl vedle ní, a z něho se potom dostala dolů.

Mí rodiče si vymysleli to, že jí narostla křídla. Mně potom došlo, že by to logicky i nelogicky mohlo takto být.

Králík a cesta do Olomouce aneb No věřili byste tomu?! Kristián Horváth, 8.B

Věřte - nevěřte

Měl jsem králíka jménem Čert. Byl krásný, chlupatý a roztomilý. Ale jednou večer jsem slyšel, jak bouchá a piští a škrábe. Myslel jsem, že to dělá sousedka nahoře, ale ne.

Ráno jsem se probudil a chtěl jsem se pomazlit s králíkem, jenže byl fuč. Rychle jsem se oblékl a vydal jsem se ho hledat. Vyrázil jsem jako blesk. Ale jak sem spěchal, mezitím jsem spadl ze schodů. Nic se mi nestalo, ale přede mnou se objevila bomba. Bylo na ní ukázáno deset sekund...5,4,3,2,1 a bum, vyletěl jsem jak hruška ze stromu.

Letěl jsem a letěl, až jsem přistál na nějaké trampolíně, která mě odrazila do vzduchu. Najednou jsem přistál v nějakém městě, lidi křičeli, až omdlívali. Pak přijela policie a z toho auta vystoupil králík v uniformě. To přece není možné, vždyť to je můj Čert, můj králíček! Tak jsem ho snědl a byl klid.

Já enegit'ák a můj pán Kristián Horváth, 8.B

Když mě můj pán koupil poprvé, byl jsem nesmírně šťastný. Stalo se to takhle: Dne 5. 4. 2020 mě koupil v obchodě jménem BILLA. Byl jsem strašně hezký a dobrý, sladký a plný taurinu. Jmenoval jsem se Monster zero šugar free ultra, měl jsem barvu světle zelenou a stříbrný vrch. Otevřel jsi mě. Napil se, polkl mě, řekl aaaaaahhhh. Od té doby mě kupoval, byl jsem tenkrát levný, stál jsem jenom 25 korun.

Ale pak mě zdražili na 40 korun. Tak mě pak nekupoval. Kupoval místo toho CLEVER v BILLE, fialový blueberry. Ten hnusný, odporný spratek! Přestal mě kupovat. Chtělo se mi brečet. Ztuhl jsem jako socha a přestal jsem si všímat mého pána. Od té doby pije ten levný blivajz za 10 korun.

A MÁME TADY DRUHOU ANKETU. TENTOKRÁT NAŠI REDAKCI ZAJÍMALO, JAK JSOU NA TOM ŽÁCI S PITÍM KÁVY NEBO ENERGETICKÝCH NÁPOJŮ.

ANETA GAJDUŠKOVÁ 8.B

JÁ NEJSEM FANOUŠKEM KOFEINU. VÍM, ŽE TO HODNĚ LIDEM DÁVÁ ENERGII APOD., ALE JÁ UŽ ENERGII MÁM TAK ČI TAK. PODLE MĚ JSOU ENERGETICKÉ NÁPOJE SVINSTVO PLNÉ CUKRU A OSTATNÍCH ŠKODLIVÝCH LÁTEK.

NIKOLA PAVELKOVÁ, 9.B

S KÁVOU TO MÁM TAK, ŽE SI DĚLÁM JEN LATTE A NĚKDY LEDOVOU KÁVU, KDYŽ MÁM MÁLO ENERGIE A POTŘEBUJU UDĚLAT JEŠTĚ NĚJAKÉ VĚCI DO ŠKOLY, NAUČIT SE, UDĚLAT ÚKOLY. PRAVDOU JE, ŽE MĚ K TOMU PŘIVEDLI ASI TAK PŮL ROKU NAZPĚT KVŮLI KOUPI NOVÉHO KÁVOVARU. NEDÁVÁM SI JI VŮBEC PRAVIDELNĚ, JEN KDYŽ NUTNĚ POTŘEBUJU ENERGII A ŽÁDNOU UŽ NEMÁM.

NATÁLIE MLÝNKOVÁ, 8.B

KOFEINOVÉ NÁPOJE MI NIKDY MOC NECHUTNALY, BYLO TO PRO MĚ MOC HOŘKÉ. DO TÉ DOBY, DOKUD ISEM NEŠLA S KAMARÁDKOU DO OBCHODU, VIDĚLA ISEM, JAK SI KUPUJE KÁVU, TAK ŘÍKÁM DOST A NASTANE TEN DEN, CO KÁVU VYZKOUŠÍM. TAK ISEM SI JI KOUPILA, PO ZAPLACENÍ ISEM JI TAKY OCHUTNALA A ŘÍKÁM, ŽE NENÍ TAK ŠPATNÁ. PIJU JI OD 10 LET.

NA ENERGETICKÉ NÁPOJE MÁM Kladný názor, ochutnala jsem to taky v desíti letech a moc mi to chutná piju to tak dvakrát týdně, někdy víc někdy míň, a rodiče to neví.

VERONIKA NOHELOVÁ, 8.B

UŽ ODMALIČKA MĚ VEDLI K TOMU, ŽE KOFEINOVÉ NÁPOJE NEJSOU NIC PRO MĚ A MĚLI ASI PRAVDU. JEDNOU ISEM BYLA S MAMKOU V KAVÁRNĚ A DALA ISEM SI VANILKOVÉ LATTÉ. NO, MAMKA MI ŘÍKALA, ŽE KÁVA MĚ TROCHU PROŽENE, ALE TOHLE LATTÉ UDĚLALO NAPROSTÝ OPAK. OD TÉ DOBY PIJU V KAVÁRNĚ UŽ JEN LIMONÁDU. NĚJAKOU KUPOVANOU PARODII NA LEDOVOU KÁVU ISEM OKUSILA ASI TŘIKRÁT, ALE DO BUDOUCNA JÍ HODLÁM POHRDAT, VÍM, ŽE TO NENÍ PRO MĚ, ALE TAKY O TOM NEVÍ ANI MOJI RODIČE.

TAK ZVANÉ ENERGIŤÁKY ISEM NIKDY NEPILA A ANI NECHCI PÍT. STAČÍ MI, ŽE VIDÍM SVÉ OKOLÍ, JAK JE NA NICH SKORO AŽ ZÁVISLÉ, A TA JEJICH CENA MĚ ODRAZUJE SAMA O SOBĚ.

ANDREJ JÁNCSII, 9.C

ZAČAL ISEM JE PÍT ASI V 11 LETECH KVŮLI KAMARÁDOVI, KTERÝ MI TO DAL ZKUSIT POPRVÉ. JAK ISEM TO ZKUSIL POPRVÉ, TAK ISEM POCÍTIL POCIT EUFORIE A ZAČALO MI TO STRAŠNĚ CHUTNAT. MOJE MAMKA SE O TOM DOZVĚDĚLA ZA ROK NEBO ZA DVA, ALE JE PROTI TOMU. PIJU TO DO DNEŠNÍ DOBY, ALE DÁM SI JEN PĚT KRÁT DO MĚSÍCE A NEJSEM NA TOM NĚJAK ZÁVISLÝ.